

Майбутнє лісу у наших руках

Ліс – це життя самої планети. Вабить він до себе в будь-яку пору року: зігріє холодної пори, остудить у спеку, дасть ковток цілющого повітря під час відпочинку, захистить землю від руйнації. Така висока місія зеленого дива, а покликання людини – примножувати, розвивати й берегти цю „зіницю ока” в організмі землі. Тоді буде затишно у кожному куточку планети. Наші ліси – воістину унікальні. Це прекрасно усвідомлюють і підтверджують своєю продуктивністю і в ДП „Свалявське лісове господарство”, куди я завітала напередодні професійного свята – Дня працівників лісу. А знайомив мене з роботою директор підприємства – Олександр ДУФІНЕЦЬ.

– Загальна площа земель нашого лісового фонду складає 38621,0 га., з яких вкрита лісовою рослинністю 36213, 3 га. Основні види діяльності лісгоспу – це охорона та захист лісових насаджень, лісовідновлення та лісонасіннева справа, охорона мисливської фауни. Зрозуміло, що справа ця – затратна, тому постійно проводимо заготівлю деревини від рубок головного користування і рубок формування та оздоровлення лісів, переробку деревини, що і забезпечує сталу роботу підприємства.

– **Тож кількістю заготовленої деревини ви забезпечені?**

– Так. Минулого року ми заготовили 68524,0 м куб. деревини, 23212,0 м куб. з яких – від рубок головного користування, решта – 45312,0 м куб – від рубок формування та оздоровлення лісів. А за перше півріччя 2014 року загальна маса заготовленої деревини становила 37189,0 м. куб. Проте ліс – складна екосистема, що постійно потребує відновлення. Цю важливу складову функціонування зелених легень планети наші працівники тримають під особливим контролем: у 2013 році лісовідновлювальні роботи провели на 127,1 га, та відрадним є те, що вже за першу половину 2013 року ми майже наблизилися до минулорічного показника –104,4 га на площах суцільних зрубів.

На сьогодні „Свалявське ЛГ” – це підприємство, в якого чистий дохід від реалізації продукції за 2013 рік склав 22387,0 тис. грн., а за I півріччя 2014 року, 10666,0 тис. грн. При вартості знеособленого реалізованого кубометра деревини 296 грн. у 2013-му та 319 грн. за I квартал поточного року сума фактично сплачених податків та обов’язкових платежів за минулий рік становила 6366,0 тис. грн., за шість місяців 2014 року – 3128,0 тис. грн.. попенна плата сплачена до державного та місцевого бюджетів за 2013 рік 1547,0 тис. грн. (в т. ч. до місцевого бюджету – 780,0 тис. грн.), за I півріччя 2014-го – 1042,0 тис. грн. (в т. ч. до місцевого бюджету – 501,0 тис. грн.).

Безсумнівно, це хороший показник. Та, як кажуть, лише одними цифрами погоди не зробиш. Усе залежить від оточення. Дякувати Богу, мені пощастило трудитися пліч-о-пліч з чудовими людьми, тому напередодні свята хочеться відзначити кращих лісничих Свалявського лісництва В. В. Пітру, Плосківського – М. М. Тарковича, Дусинського – В. В. Сивульку та Полянського – Т. В. Матушака; старших майстрів лісу

Плосківського лісництва С. А. Гостя, Ганьковицького – В. В. Керечуна і Ю. Ю. Молнара, Полянського – І. Г. Біласа, Свалявського – М. М. Тарковича, Березниківського – П. В. Семенюка, а також майстрів лісу В. І. Туряницю, Ю. П. Данча, В. Ю. Миговича, М. М. Федю, М. М. Легаря, Ю. М. Легезу, помічників лісничих В. Є. Білоусову, С. І. Гога, В. Ю. Пітру, працівників апарату управління: провідного інженера з лісокористування – В. А. Семенюка, начальника відділу лісового господарства В. І. Легар, головного економіста М. Ю. Попович та бухгалтерів лісництв.

Вислухавши багато позитивного про колектив установи, вирішила дізнатися, чим живе Свалявське лісництво. А розповів мені про нього провідний інженер з охорони лісу ДП „Свалявське лісове господарство” Іван МЕТЕНЬКО.

– Ліс – це така система, яка потребує постійної уваги фахівців. Кілька років бездоглядності можуть завдати лісові шкоди таких масштабів, яку потім доводиться усувати упродовж десятиліть. Гадаю, дуже вчасно прийнятий Закон України, який регулює порядок вилучення земельних ділянок лісового фонду. Урочище Ждимир завжди було і залишиться для Свалявщини перлиною і, як тепер прийнято казати, візитною карткою всього Свалявського району. Зрештою, для забудови місце завжди можна знайти на менш уразливих до антропогенного навантаження територіях. Такі ж оази пралісів, як Вовчий, Квасний потік, що поблизу села Стройне, треба берегти, як зіницю ока. Лісництво, наприклад, реконструювало в межах села Вовчий кордонний будинок.

Окремо треба згадати про урочище Гидешир. Колись тут буяло лісове життя. Мисливський будиночок, зведений кілька десятиліть тому, стоїть нівроку, й досі. Впорядковуємо його, аби не соромно було приймати тут гостей, що цікавляться полюванням, рибальством і просто активним відпочинком на лоні незайманої природи. Родзинками цієї місцевості є штучні озера. Їх два. Одне ми поволі приводимо до ладу, очищаючи його береги від заростей ожини та інших непродуктивних чагарників. Поновили, зміцнили дамбу і запустили у водойму білого амура, який живиться зеленню комишів. Упорядкування другого озера вже також завершуємо, як і ремонт старих та встановлення нових альтанок.

Хтось може спитати: а чому це лісова охорона займається не притаманними їй справами – облаштовує рекреаційні куточки? Маю на це власні міркування. Судіть самі. Зараз через суттєве зменшення державного фінансування лісової галузі лісництва функціонують і здійснюють охоронні заходи за рахунок коштів, отриманих від рубок. Та лісництвом варто пошукати й альтернативні джерела надходження коштів на виробничі потреби та утримання повноцінного штату лісової охорони. Одним із них, на мою думку, може бути й ведення діяльності з надання послуг для рекреантів, любителів лісового відпочинку, відкриття лісових туристичних маршрутів, створення мережі лісових міні-готелів, а правильніше – будиночків для ночівлі подорожуючих. Усе це дозволило б доволі швидко сформувати резерв обігових коштів у лісництвах, які можна

спрямувати на найнагальніші потреби, пов'язані з основною нашою діяльністю.

Утім варто відзвітувати й про те, як хазяйнуємо зараз. Так, заліснена площа нашого лісництва **становить 6549 із загальних 6668 гектарів.**

Межують наші урочища з Ганьковицьким, Дусинстким та Березниківським лісництвами, а також по Форинцевому потоку, що поблизу села Пасіка, – з угіддями ДП „Мукачівське лісове господарство”. Робота наша копітка й складна: щороку відтворюємо ліси, висаджуємо плантації новорічних ялинок, переважно з саджанців ялиці білої, здійснюємо контроль за роботою у шкільках і заходи зі сприяння природного поновлення лісового покриву.

Та добре зорганізована праця – результат самовіддачі керівника Олександра Дуфінця. Людина стримана та відповідальна, він ніколи не приймає рішення зопалу, бо завжди зважає всі нюанси, прискіпливо ставиться до виконання всіх завдань, адже Олександр Дуфінець, так само як і всі ми, любить свій ліс. Можливо, тому він постійно зауважує „Природа не пробачає промахів”.

Однією із тих людей, які прикипіли до лісу всією душею і прищеплює любов до нього оточуючим, є Вікторія БІЛОУСОВА.

– Батьки бачили мене економістом, – навіть підготували до вступу у Свалявський НУХТ усі необхідні документи, – зізнається жінка, – та уявіть собі їхнє здивування, коли одного разу, повернувшись додому, я з гордістю заявила, що стала студенткою Хустського лісотехнічного технікуму, бо своє майбутнє хочу пов'язати саме з лісовою справою. Звичайно, на такий поворот подій у сім'ї ніхто не сподівався, та відмовлятися від мрії я не збиралася – старанно вчилася, і дуже скоро опинилася у списку найкращих студентів свого випуску, а згодом стала членом прекрасного колективу ДП „Свалявське ЛГ”, куди мене прийняли, як-то кажуть, з усією душею. Працюючи тут, здобула і вищу освіту, паралельно навчаючись у Національному лісотехнічному університеті України у Львові. Про вибір професії ні разу не пошкодувала, навпаки – з роками зрозуміла, що не хочу для себе іншої долі.

І за що ці люди так люблять ліс? Невже тільки за красу? Із вдячності. На власному прикладі працівники ДП „Свалявське ЛГ” вкотре доводять – майбутнє лісу у наших руках.

Наталія МАЛЕТИЧ.